SELENARII

CENACLUL DE ANTICIPAŢIE „SELENARII”, GURANDA-BOTOŞANI

CRISTINA ANDREI, *cl. a VI-a*

TITLURI PENTRU JOCURI

I.
Pe drumul înstelat ce ducea in Univers
se plimba Bacovia care nu mai era un poet trist
pentru că acolo ploua numai cu stele fi ridea
plimbindu-se cu miinile la spate, stelele îi
ascultau poeziile, era şi steaua lui acolo
care l-a rugat să scrie o poezie despre ea.
Dar a mai venit o stea care i-a spus ceva lui Bacovia
şi de atunci pe drumul instelat se plimbă Bacovia
cu amintirile...

II.
Copiii alergau singuri
deodată au inceput să alerge in sus
pentru că o stea începuse să coboare
alergau împreună, copiii şi steaua
iar oamenii de după porţi priveau cu mirare.

III.
Pe drum trecea o stea care se juca cu mingea
mai avea şi un balon pe care nu-l arăta nimănui
poate era vrăjit, cînd l-a scos l-a spart şi steaua
a dispărut.

În fiecare zi se întîmpla acelaşi lucru
dar într-o zi i-am ieşit în cale şi m-a prefăcut

şi pe mine intr-o stea
de atunci mă intorc in fiecare zi pe Pămînt
să mă joc cu balonaşul şi copiii.

DOINA VIERIU, ***cl. a VII-a***

la fiecare pas pe care-l fac
simt că sînt altcineva
lumina pe care o văd acum
este o altă lumină
gîndul pe care-l am acum este un gînd aparte
care mă ajută să urmăresc ceva necunoscut ceva nou.

*

în Univers există un trandafir
unde trăiesc visurile noastre
este uriaş şi nu are culoare
cînd petalele lui se vor desface
din el vor răsări visurile noastre.

*

am trimis copiilor Universului cununi de flori
ca semn al existentei noastre pe Terra
am primit de la copiii Universului cununi de stele
ca semn că ei sînt fiii stelelor.

CARMEN BATÎR, ***cl. a VI-a***

SCLIPIREA
JOCULUI DE DIAMANT

Mă jucam printre stele de-a v-aţi ascunselea. Steluţa cu floare la rever amija de fiecare dată. Deodată se aude un strigăt de ajutor. Am plecat cu celelalte steluţe să vedem ce este. O steluţă care se juca cu noi s-a ascuns

după o stîncă şi a căzut un bolovan peste ea. Era grav rănită. Cît am putut de repede am dus-o la spital. Un robot medic a îngrijit-o. Apoi am dus-o acasă. Stătea într-o încăpere din spatele stîncii unde noi ne jucasem. A mai venit o steluţă care să stea cu ea. Eu am venit pe Terra cu sclipirea jocului de diamant.

*

Tatăl meu a fost prin Univers, n-a fost singur, a luat-o şi pe mama. Cînd au venit erau tare supăraţi. Murise Luceafărul de zi. Iar mie mi-au adus sclipirea Luceafărului de noapte pe care şi acum îl am în caietul de desen. L-am arătat colegilor. Ei m-au rugat să-1 aduc în fiecare zi.

Caietul meu de desen nu mai are nici o pată pe el şi nici nu mai greşesc cînd desenez la ore.

*

DANIEL ELCU, *cl. a V-a*

IONICĂ CEL VITEAZ

A fost odată un împărat care n-a mai vrut să trăiască pe Pămînt şi s-a mutat pe o altă planetă. Din tot ce avea el nu şi-a luat decît ciobanul cu oile lui. Pe planeta aceea stătea şi un vînt foarte rău care strica tot ce construia împăratul. Într-o zi i-a luat lui Ionică oile şi de ciudă Ionică s-a dus să se lupte cu vîntul. Şi-a luat oile, dar vîntul iar a venit. Dacă a văzut aşa, Ionică iar a pornit la luptă. Cînd a ajuns la cetatea vîntului, a găsit acolo nişte oameni răi, pe care îi ştia de pe Pămînt. I-a prins şi i-a dus împăratului să-i judece. Împăratul era de acum prea bătrîn şi i-a spus lui Ionică să-i ducă la judecată pe Pămînt pentru că acolo au rămas numai oamenii buni şi ei vor şti cum să-i pedepsească pe oamenii cei răi.

După fapta asta lui Ionică i s-a spus Cel Viteaz.